

ת"פ 31752/07/14 - מדינת ישראל נגד וג'די גנאם, עבד אל ח'אלק חנאישה

בית משפט השלום בעכו

20 יולי 2014

ת"פ 31752-07-14 מדינת ישראל נ' גנאם(עציר) ואח'
31783-07-14

בפני כב' השופטת אביגיל זכריה
המאשימה
נגד
הנאשמים
1. וג'די גנאם (עציר)
2. עבד אל ח'אלק חנאישה (עציר)
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד הגב' אתי שרון

הנאשמים - הובאו

הסניגורית - עו"ד הגב' איסלאם סרואן, ס. ציבורי

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.
2. עיון בכתב האישום בתיק זה מלמד, כי מדובר בשני נאשמים תושבי הרשות הפלשתינאית, אשר ביום 15.7.14 נמצאו שוהים בעיר שפרעם שבשטח מדינת ישראל, מבלי שהיו ברשותם היתרי כניסה ושהייה כדן.

עמוד 1

3. ב"כ המאשימה, בטיעונו לעונש בפניי, טען ביחס לשני הנאשמים כי בשים לב לתקופה הספציפית בה אנו מצויים, כאשר מבצע "צוק איתן" מתנהל מזה ימים רבים תוך הטלת נטל משמעותי וניכר על כוחות הביטחון בכל רחבי הארץ הרי שבקביעת העונש המתאים יש להתייחס לא רק לנזק שנגרם בפועל מכניסתם הלא חוקית של הנאשמים אלא גם לנזק שעלול היה להיגרם.

לעמדת המאשימה על פי מתחם העונש ההולם שנקבע ביחס לעבירה זו בפסיקת בתי המשפט המחוזיים עומד על טווח שבין חודש לשישה חודשים.

משכך, עותרת המאשימה להטיל על הנאשם מספר 1 - שזו לו כניסתו הראשונה לישראל - עונש המצוי ברף התחתון של המתחם בצירוף מאסר על תנאי ואילו ביחס לנאשם מספר 2 שזו לו כניסתו השנייה לישראל שלא כחוק וכבר תלוי ועומד כנגד מאסר מותנה עותרת המאשימה להטיל עונש מרף הביניים בצירוף הפעלת עונש המאסר המותנה.

4. מנגד, טענה הסניגורית כי בעניינם של שני הנאשמים לא התבצעה כל עבירה נלווית פרט לעבירת הכניסה לישראל שלא כחוק ולטעמה השיקולים הביטחוניים הרלבנטיים אינם מתקיימים או לכל הפחות קלושים כהגדרתה. ההגנה טוענת כי שני הנאשמים נכנסו לישראל על רק מצב כלכלי קשה של משפחותיהם ועל מנת לסייע בפרנסת המשפחה.

ביחס לנאשם מספר 1 נטען כי הוא מורה במקצועו וכי נאלץ להיכנס ארצה על מנת לפרנס את בני משפחתו ולשלם עבור טיפולים רפואיים לאמו החולה. בשים לב לכך שזוהי מעידתו הראשונה שלא נלוותה לה כאמור עבירה נוספת עתרה ההגנה להטיל עונש מאסר מותנה בלבד והפנתה לפסיקה רלבנטית.

לעניין הנאשם מספר 2 טענה הסניגורית כי הוא סטודנט לחשבונאות אשר נכנס לישראל על מנת להתפרנס ולסייע בכלכלת משפחתו. בשים לב לכך שכנגד הנאשם 2 תלוי ועומד מאסר על תנאי עתרה הסניגורית כי ככל שיוטל עונש מאסר הרי שהוא יהיה חופף לאותם שלושה חודשים.

יצוין, כי כל הטיעונים שהועלו על ידי ההגנה לא נתמכו במסמכים כלשהם.

5. הערך המוגן, אשר נפגע כתוצאה מביצוע העבירה בתיק זה, הינו בטחון המדינה והחשיבות שבשמירה על בטחון תושביה, שכן בכניסתם של תושבי הרשות הפלשתינאית שלא כדין לתחומי המדינה, טמונה מסוכנות פוטנציאלית לביטחונה ולביטחון תושביה. מטבעה של העבירה ניתן ללמוד כי מדובר בעבירה שקדם לה תכנון והנזק הפוטנציאלי, אשר יכול היה להיגרם כתוצאה מביצועה, הינו רב.

בית המשפט המחוזי בנצרת בע.פ. 41708-07-12 **מדינת ישראל נ' עטאללה** (ניתן ביום 24/7/12, לא פורסם). קבע את מתחם הענישה ההולם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, כאשר אין עסקינן בעבירות נלוות, בטווח שבין חודש ל- 6 חודשי מאסר כך גם נקבע על ידי בתי משפט שונים בשורה של גזרי דין ופסקי דין, לרבות בפסק הדין שניתן על ידי ביהמ"ש המחוזי מרכז - לוד ביום 23/4/13 בע.פ. ג 36129-03-13 (פורסם)

בנבו).

יצוין, כי מקובלת על"י עמדת ב"כ המאשימה כי ישנן תקופות בהן הסיכון הביטחוני מוגבר וממילא מתעצם הסיכון הטמון העבירה מסוג זה והדברים עשויים לקבל ביטוי מתאים בקביעת מתחם הענישה והטלת העונשים. אין בידי לקבל את עמדת ההגנה כי הסיכון הביטחוני אינו קיים או קלוש והאירועים המתרחשים בימים אלו ממש מדברים בעד עצמם. דומה כי היה ראוי שגם ההגנה הייתה מתאימה טיעוניה למציאות העדכנית והנוכחית ולא נוקטת בסיסמאות כלליות שלא היה בהן כדי לתרום להגנת הנאשמים דבר.

6. ולגופו של עניין:

בנסיבותיו של תיק זה, משלא הובאו בפניי נסיבות חריגות הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם הענישה בתיק זה ביחס לשני הנאשמים נע בין חודש מאסר בפועל ל-6 חודשי מאסר בפועל. הסנגורית אומנם העלתה בטיעוניה בפניי את נסיבות אישיות ביחס לשני הנאשמים ואולם נסיבות אלה הינן הנסיבות הנטענות כעניין שבשגרה ביחס למטרת כניסת השוהה הבלתי חוקי לתחומי מדינת ישראל. דא עקא, שבמקרה דנן, כמו גם במקרים רבים אחרים, אין ביסוס ראייתי כלשהו לטענה הנ"ל ואין בטענה זו, המובאת ללא תימוכין, להצדיק השתת עונש של מאסר על תנאי בלבד על הנאשם 1 או להשית החריג לכלל הנוגע לריצוי העונשים ביחס לנאשם מספר 2 שזו לו כאמור כניסתו השנייה לישראל שלא כחוק.

7. במסגרת קביעת העונש המתאים בתיק זה, מן הראוי ליתן את הדעת להודאות הנאשמים בהזדמנות הראשונה כשיקול לקולא.

אשר על כן אני מטילה על הנאשמים את העונשים כדלקמן:

8. אני דנה את הנאשם 1 כדלקמן:

- למאסר בפועל לתקופה של חודש ויום מיום מעצרו (15.7.14).

- למאסר על תנאי לתקופה של שלושה חודשים למשך שלוש שנים והתנאי הוא, כי לא יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה, ויורשע בגינה.

אני דנה את הנאשם 2 כדלקמן:

- למאסר בפועל לתקופה של 45 ימים מיום מעצרו (15.7.14).

- אני מורה על הפעלת עונש המאסר על תנאי בן שלושת החודשים שהוטל על הנאשם מספר 2 בת"פ 23239-09-12 במצטבר, כך שבסה"כ ירצה הנאשם 2 תקופת מאסר של 4 חודשים + 15 יום החל

מיום מעצרו.

-

- אני מטילה על הנאשם מספר 2 מאסר על תנאי לתקופה של שלושה חודשים למשך שלוש שנים והתנאי הוא כי לא יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה ויורשע עליה כדין.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום כ"ב תמוז תשע"ד, 20/07/2014 במעמד הנוכחים.

אביגיל זכריה , שופטת